

ærede Ordfører kunde faa det ud af dette, thi den ærede Ordfører maa jo vide, at samtidig med Viborg Banegaards Flytning blev ogsaa Rødkærsbro-Silkeborg Banen vedtagen, og den ærede Ordfører maa jo ogsaa vide, at Ministeren Aaret efter under Behandlingen af et Andragende her i Tinget erklærede, at ingen fornuftigvis vilde kunne forlange eller ønske, at der skal bygges to Baner paa disse to Strækninger. Jeg antager, at alle, baade dette Ting og Ministeren, fremdeles ville indtage dette Standpunkt. Spørgsmaalet bliver da, hvilken af disse Linier der har den største Berettigelse, og jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at give mit Bidrag til Løsningen deraf. Jeg maa dog forinden give nogle Oplysninger om Rødkærsbro-Silkeborg Banens Stilling i Øjeblikket. Det vil maaske erindres, at Modstanden her i Tinget og specielt fra den daværende Indenrigsministers Side gik ud paa, at Banen ikke hørte hjemme paa det private Jærnbaneformslag, idet Regeringen maatte stille saadanne Betingelser for Koncessionen, at den vedkommende Egn ikke kunde være tjent med at modtage dem. Den ærede Minister erklærede da ogsaa, at Linien maatte komme til Forhandling paa ny her i Tinget, med andre Ord, at Driften af denne Jærnbane maatte blive Genstand for Forhandling senere. Han mente ikke, at en privat Bane her paa en saa kort Afstand med saa store Anlægsudgifter kunde drives af private. Og det har ogsaa vist sig, at den daværende ærede Minister saa ret i dette Forhold. Kommunerne mellem Silkeborg og Viborg have skaffet $\frac{1}{4}$ af Anlægsudgifterne til Veje i Haab om, at Amtsraadet vilde yde $\frac{1}{4}$ i Lighed med, hvad det gjorde ved Viborg-Aalestrup Banen. Viborg Amtsraad har dog ønsket Driftsforholdene ordnede, inden det tog sin endelige Stilling til Bevillingen, og jeg tror at turde sige, at Amtsraadets Flertal, naar Forudsætningen om Driftens Ordning er sikret eller i alt Fald er stillet i Udsigt, i Virkeligheden føler sig bundet til at yde omtrent det Beløb, der mangler. Den Dag, da det Spørgsmaal er ordnet, er Rødkærsbro-Silkeborg Banen en Kendsgerning. Nu foreslaas her en vestligere Linie fra Viborg til Herning, og Spørgsmaalet bliver da, hvilken af de to Linier der har størst Betydning baade som Forbindelsesbane og som Lokalbane. Jeg antager, at Forslagsstillerne selv mene, at den vestlige Linie særlig vil faa Betydning som Forbindelsesbane. Men hvilken Trafik kan der da ventes paa denne

Linie? Der kan naturligvis ventes det, som Egnen Nord for Viborg producerer og sender til Esbjerg, altsaa Godset fra Løgstør til Viborg. Se vi nu efter paa Statsbanernes Regnskab for forrige Aar, viser det sig, at Viborg—Aalestrup Banen kun har trafikeret en Godsmængde af 221,440 Centner. Hvor meget eller hvor lidt der deraf muligvis vil gaa videre til Esbjerg, er der selvfølgelig ingen, der kan sige. Men at man ikke kan anlægge en trafikerende Bane derpaa, antager jeg, de fleste ville indrømme. Desuden har Viborg—Aalestrup Banen grumme faa rejssende. Nu vil man maaske indvende, at naar Banen fra Svenstrup til Aars bliver færdig, vil det forøge Trafikken paa den nævnte Bane, der derved vil faa større Betydning som Forbindelsesvej til Herning og videre til Esbjerg. Det er muligt, at den vil faa lidt større Betydning, men jeg gør gældende, at det vil være aldeles forsvindende. Der er ingen Tvivl om, at Aalborg By fremdeles vil trække en stor Del af Eksportvarerne til sig fra Himmerland, og i de fleste Tilfælde sende dem direkte med Skib fra Aalborg eller Frederikshavn. Kun i Nødstilfælde, under Isforhold, vil man sende større Kvanta over Esbjerg. Der er intet fornuftigt Menneske, der tror, at en Købmand, der skal sende Varer til et bestemt Dampskib til Eksport, vil benytte en Bane, der er Privatbane fra Svenstrup over Nibe til Aars, Statsbane fra Aars til Aalestrup og dernæst igen Privatbane fra Aalestrup til Viborg. Selv om der nu maatte komme Statsdrift, siger jeg dog, at det er en Bane af den Beskaffenhed, at det ikke kan tænkes, at en Købmand i Aalborg vil benytte den, selv under vanskelige Forhold. Jeg kan da ganske henholde mig til den tidligere Indenrigsministers Udtalelser i Rigsdagstidenden for 1895—96, Sp. 3279. Jeg maa maaske med den højt ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse nogle Linier heraf. Han svarede nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen): „Det ærede Medlem tror, at man kan vente en Hovedroute fra Svenstrup over Aars, Aalestrup, Viborg og ad en ny Bane ned over Herning til Esbjerg. Det tror jeg dog ikke. Jeg benægter ikke, at man ad den Vej kan komme til Esbjerg og med nogen Forkortelse af Vejen. Men jeg skal her gentage, hvad jeg oftere har udtalt, at det er Hovedrouterne, som ville blive frekventerede, og Statsbanernes Driftsbestyrelse vil altid finde det rigtigt saa vidt muligt at gaa ad Hovedrouterne. Det er ogsaa det